

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoPr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914207487
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5914207487.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. G. XXXX/XX, Z. R., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Harakálom, advokátom so sídlom Mlynská 28, Košice, IČO: 00 620 157, proti odporcovi: MAKS-D, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 1, Nováky, IČO: 36 332 534, zastúpenému splnomocneným zástupcom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA NIŽNÍK & Partners, s. r. o., so sídlom Kováčska 49, Košice, IČO: 47 244 488, o určenie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom a iné, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 3Cpr/2/2014-100 zo dňa 10. novembra 2015, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 3Cpr/2/2014-100 zo dňa 10.11.2015 návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 10.11.2014 domáha určenia, že obsah a podmienky v dodávateľskej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi konania zodpovedajú pracovno-právnejmu vzťahu, a že navrhovateľov úraz zo dňa 20.11.2010, ktorý sa stal počas výkonu práce, je pracovným úrazom, za ktorý zodpovedá odporca v rozsahu 100 %.

Na pojednávaní dňa 20.10.2015 odporca poukázal na prebiehajúce konanie na okresnom súde pod sp. zn. 7C/19/2013, v ktorom navrhovateľ žaluje odporcu o zaplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom vychádza z totožných skutkových okolností. Uviedol, že v uvedenom konaní podal navrhovateľ podnet generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu č. k. 7C/19/2013-151 zo dňa 19.09.2014, ktorým súd zamietol návrh navrhovateľa na pripustenie zmeny návrhu, ktorou sa domáhal totožného nároku ako v tomto konaní. Je tu preto prekážka litispendencie, hoci doposiaľ nebola pripustená zmena návrhu. Žaloba v konaní sp. zn. 7C/19/2013 je zároveň žalobou na plnenie, ktorá fakticky skonzovala žalobu na určenie. V prípade, ak by súd aktuálne nemohol ustáliť otázku prekážky litispendencie vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebolo rozhodnuté NS SR o mimoriadnom dovolaní zo strany generálneho prokurátora ohľadom uznesenia o zamietnutí zmeny návrhu na začatie konania v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/19/2013 žiadal, aby súd konanie prerušil.

Citujúc ust. § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) súd konštatoval, že nie je daná prekážka začatého konania (litispendencie), keď oba návrhy sú odvodzované od odlišných skutkových okolností. Nakoľko doposiaľ nebolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7C/19/2013-151 zo dňa 19.09.2014, ktorým súd nepripustil zmenu návrhu a návrh zamietol, je v záujme právnej istoty účastníkov konania, ako aj hospodárnosti a rýchlosti, žiaduce vo veci pokračovať, preto súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého uznesenia okresného súdu spočívajúcej v prerušení konania do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 4MCdo 3/2015.

Uviedol, že vo veci sp. zn. 3Cpr/2/2014 ide o totožného navrhovateľa, totožného odporcu, totožné skutkové okolnosti a úplne totožný petit, teda žalobný návrh ako ten, ktorý navrhovateľ žiada zmenou pripustiť v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 7C/19/2013. Okresný súd nesprávne vo svojom rozhodnutí uviedol, že skutkové okolnosti uvádzané navrhovateľom v konaní 7C/19/2013 boli odlišné ako v konaní 3Cpr/2/2014. Vzhľadom k tomu, že vo veci sa uskutočnilo len jedno pojednávanie a neboli vykonané žiadne ďalšie dôkazy, nie je mu zrejmé ako súd prvého stupňa dospel k týmto záverom. Má za to, že okresný súd v súvislosti s namietanou litispendenciou nesprávne právne posúdil vec, keď napriek jednoznačne totožným skutkovým okolnostiam v oboch konaniach, totožným účastníkom konania a totožnému petitu nevidel prekážku už začatej veci podľa § 83 O. s. p.

Navrhovateľ v ďalšom namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, nakoľko sa obmedzil len na uvedenie zákonného ustanovenia a svoje rozhodnutie odôvodnil len jedinou vetou v závere uznesenia.

Nesúhlasil ani s konštatovaním súdu o právnej neistote účastníkov konania, keď nárok na plnenie si už navrhovateľ uplatnil v konaní sp. zn. 7C/19/2013.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že nárok uplatňovaný zmenou návrhu v konaní sp. zn. 7C/19/2013 sa doteraz nestal predmetom uvedeného konania, nakoľko účinnosť podanej zmeny je podmienená súhlasom súdu. Okresný súd v konaní sp. zn. 7C/19/2013 odmietol, aby sa predmetom konania stal nárok navrhovateľa momentálne uplatnený v tomto konaní (sp. zn. 3Cpr/2/2014), toto rozhodnutie je právoplatné, a teda záväzné aj napriek tomu, že bol voči nemu podaný mimoriadny opravný prostriedok.

Uviedol, že má prioritný záujem na tom, aby sa jeho stav právnej neistoty ohľadne povahy právneho vzťahu s odporcom odstránil čo najskôr a nie je podstatné, v ktorom konaní sa tak stane. Poukázal na to, že aj keby súd v konaní sp. zn. 7C/19/2013 posudzoval povahu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, svoje posúdenie by zahrnul len do odôvodnenia rozhodnutia, ktoré však nie je právne záväzné.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. e/, f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V zmysle § 1, 2 O. s. p. súdy v občianskom súdnom konaní postupujú tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a vedú konanie tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne aby také rozhodnutia neboli arbitrárne (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Rozhodnutie súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na ktorých je založené. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorý je záväzný, totiž nemožno vnímať oddelene od odôvodnenia súdneho rozhodnutia, nakoľko práve z odôvodnenia má vyplývať na základe akých skutkových a právnych dôvodov bol výrok rozhodnutia prijatý.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia musí odvolací súd konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu nespĺňa požiadavky ust. § 157 ods. 2 O. s. p., v spojení s § 167 ods. 2, § 169 ods. 1, 2 O. s. p. V preskúmvanej veci okresný súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol, pomerne rozsiahlo sa venujúc namietanej prekážke konania spočívajúcej v prekážke začatého konania, vo vzťahu k prerušeniu konania však neuviedol žiadne relevantné dôvody a v závere len konštatoval, že nakoľko doposiaľ nebolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní týkajúceho sa uznesenia č. k. 7C/19/2013-151 zo dňa 19.09.2014, je v záujme právnej istoty účastníkov konania, ako aj hospodárnosti a rýchlosti konania potrebné vo veci pokračovať. Z odôvodnenia však nie je zrejmé aký súvis má otázka litispendencie so zamietnutím návrhu na prerušenie konania, keď táto je dôvodom pre zastavenie konania, nie pre jeho prerušenie.

V súvislosti s napadnutým rozhodnutím okresného súdu je však v prvom rade potrebné poukázať na to, že okresný súd, pokiaľ rozhodoval na základe návrhu odporcu na prerušenie konania, rozhodol na

základe návrhu, ktorý nemal náležitosti riadneho návrhu. I keď k prerušeniu konania môže súd pristúpiť i bez návrhu, nebolo tomu tak v danom prípade, preto pre rozhodnutie súdu bol nevyhnutný riadny návrh na prerušenie konania. Z návrhu odporcu na prerušenie konania však nie je zrejme z akého dôvodu o prerušenie konania žiadal (§ 109 O. s. p.), ani za akým účelom, aký význam bude prerušenie konania mať, resp. vychádzajúc z odvolacieho petitu aký význam bude mať rozhodnutie v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo 3/2015 pre toto konanie. Tu zároveň odvolací súd dodáva, že i keď odvolacia námietka odporcu vytykajúca napadnutému uzneseniu okresného súdu jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov vedúcich k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania je dôvodná, táto bola nesporne spôsobená i nepreskúmateľnosťou, nedostatočnosťou samotného návrhu na prerušenie konania. Pre náležité zodpovedanie otázky, či je návrh odporcu na prerušenie konania dôvodný, bolo potrebné, aby sa okresný súd v prvom rade zaoberal dôvodom, pre ktorý odporca návrh na prerušenie konania podal a dokedy má prerušenie trvať, ale aj s vyjadrením odporcu na pojednávaní dňa 20.10.2015, z ktorého vyplýva, že odporca navrhol konanie prerušiť v prípade, ak by súd nemohol ustáliť otázku prekážky litispendencie.

Okresný súd by mal preto v ďalšom konaní vyzvať odporcu na doplnenie návrhu na prerušenie konania a konkretizovanie z akého dôvodu o prerušenie konania žiada a aký význam môže prerušenie konania v danej veci pre samotné rozhodnutie v merite veci mať a tento návrh následne doručiť navrhovateľovi, aby k nemu mohol zaujať stanovisko. Nie je totiž úlohou súdu (a už vôbec nie súdu odvolacieho) nachádzať dôvody, ktoré mohli účastníka konania viesť k podaniu návrhu na prerušenie konania. V prípade, ak odporca návrh na prerušenie konania nedoplní a okresný súd nezistí iné dôvody na prerušenie konania, bude musieť odporca niesť následky neunesenia povinnosti tvrdenia spočívajúce v zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.